

Чрез
Председател на
Държавна агенция за бежанците
до
Административен съд - Хасково

Ж А Л Б А

от АЛИ ИСА ИБРАХИМ
ЛНЧ: 7003522092
гражданин на Сирия
търсец закрила
гр. Харманли, ж.к. Дружба №23,
РПЦ на ДАБ при МС

срещу:
Решение №3107/10.04.2025 г. на
председател на ДАБ при МС

Уважаеми господин/жо/ административен съдия,

С обжалваното решение на председателя на ДАБ при МС ми бе отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на основание чл.75 ал.1, т.2 и 4 във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ, както и на основание чл.12, ал.1, т.6 и чл.12, ал.2, т.4 от ЗУБ. Оспорвам решението като незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административно производствените правила и противоречие с приложимия материален закон по следните съображения:

1. Обжалваният административният акт е постановен в нарушение на чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Изложените съображения, основаващи отказа, са незаконосъобразни, тъй като административният орган е игнорирал факта, че причините да напусна страната си на произход са свързани с наличието на заплаха за моя живот и сигурност.

Причините поради които напуснах Сирия съм изложил добросъвестно пред административният орган и те са възприети от същия правилно.

Като основания за отказа в акта на административния орган са изложени съображения, че не са налице необходимите материалноправни предпоставки за предоставяне в моя полза на бежански статут и хуманитарен статут.

По-конкретно Държавна агенция за бежанците счита, че не може да се направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на Сирия. Въпреки че административният орган оценява положението в страната като несигурно и напрегнато, същият не определя насилието във всички части на страната като безогледно.

Анализът на изложената в решението обстановка в Сирия е формален и не кореспондира с личната ми бежанска история. Административният орган общо разглежда данните, съдържащи се в издадената от самия него справка, относно състоянието на провинцията, от която произхождам. Същевременно органът не изследва обстоятелството относно местоживеенето ми в Сирия и региона на страната, в който евентуално ще бъда върнат.

Административният орган превратно тълкува и не съобразява предвижданията на Решение на Съда на ЕС 17 февруари 2009 година по дело C-465/07, съгласно което

личният елемент на засягане на молителя може по принцип да се счита за установен, ако в държавата по произход или в съответния регион, в който ще бъде върнато лицето, насилието е в такава висока степен, че самото пребиваване в този район е заплаха за живота и сигурността му.

Следователно в решението си ДАБ не прави обоснована връзка между твърдените от мен факти и обстоятелства, характеризиращи конкретното ми местоживее в Сирия, в което ще бъде върнат и информацията за провинция Хасака, която органът излага.

По този начин неразгледани по същество остават причините, довели до напускане на местоживееето ми поради основателен страх от преследване именно там.

Изложените съображения в атакувания административен акт са незаконосъобразни, тъй като административният орган необосновано и с противоречиви мотиви, относими единствено към една област в Сирия, провежда заключение относно състоянието на безогледно насилие в цялата страна, като същевременно не кредитира факта, че причините да напусна държавата са свързани с твърдени от мен актове на несигурност и насилие в конкретното ми място на живот там, което не е изследвано от ДАБ. В същото продължават сражения и действия в резултат от активната все още гражданска война. Налице е реална възможност да бъде принудително мобилизиран в сирийската армия или да бъде убит от кюрдските сили.

Именно поради тези обстоятелства се страхувам за живота и здравето си и се опасявам, че ще бъде подложен на преследване в случай, че бъде върнат в държавата на произход. Считам, че посочените причини представляват основание за предоставяне в моя полза на закрила по смисъла на чл. 9 ЗУБ.

В държавата ми на произход и в конкретното ми местоживеее продължава да е опасно за населението, а общоизвестна е информацията, че ситуацията в Сирия е неспокойна, непрекъснато се променя и към настоящия момент тя не е такава, каквато органът е преценил.

Считам, че са налице основателни опасения за живота и сигурността ми, ако бъде върнат в Сирия, поради което считам, че са налице и предпоставките на закона за предоставяне на международна закрила.

2. Относно изложеното в обжалвания административен акт касаещо обстоятелството, че аз представлявам заплаха за националната сигурност на Р. България.

Председателят на ДАБ не е изложил собствени мотиви за постъпило писмено становище от Държавна агенция „Национална сигурност“, с което се възразява да ми бъде предоставена закрила в Република България.

Считам, че в тази му част решението е немотивирано и постановено при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Административният орган е основал отказа си на обстоятелството, че Държавна агенция „Национална сигурност“ с писмо, с което възразява да ми бъде предоставена закрила в Република България.

Същевременно с Решение на Съда (първи състав) на Европейския съюз от 22 септември 2022 година, постановено по дело C-159/21 с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС, е прието, че:

„(т.2) Член 4, параграфи 1 и 2, член 10, параграфи 2 и 3, член 11, параграф 2 и член 45, параграф 3 от Директива 2013/32 във връзка с член 14, параграф 4, буква а) и член 17, параграф 1, буква г) от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която когато органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, са констатирани с немотивирано становище, че дадено лице представлява заплаха за тази сигурност, решаващият орган е длъжен системно да отказва да предостави субсидиарна закрила на това лице или да отнема предоставената по-рано международна закрила на същото лице, като се основава на споменатото становище.“

Считам, че цитираното решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) е относимо и към моят случай, тъй като според писменото становище на ДА „НС“ аз представлявам заплаха за националната сигурност и специализираният орган възразява да ми бъде предоставена закрила в България.

Това от една страна представлява визираната в мотивите към т.1 от Решението на СЕС по дело C-159/21 пречка за адресата на оспореното решение да се запознае с всички данни в преписката, на които се е обосновал административният орган, за да може реално да изрази становище по тези данни, както и надлежно да упражни правото си на защита.

От друга страна представлява пречка самият решаващ орган да се запознае със „същественото съдържание на данните от важно значение“, за да прецени за отделния случай конкретните факти, които следва да са му известни, с цел да определи дали съществуват сериозни основания да се счита, че положението на жалбоподателя, който извън това отговаря на критериите за получаване на международна закрила, попада в хипотезата на изключване на такава по Член 17, параграф 1, буква „г“ от Директива 2011/95/ЕС.

Действително Държавна агенция „Национална сигурност“ представлява орган със специализирани функции, свързани с националната сигурност, по смисъла на цитираното Решение на СЕС, тъй като съгласно чл.41, ал.1, т.1 от ЗДАНС Агенцията осъществява контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България, като дава становища по молби за предоставяне на убежище, статут на бежанец, хуманитарен статут и временна закрила по Закона за убежището и бежанците, а последното правомощие на Агенцията кореспондира с въведеното в чл.58, ал.10 от ЗУБ задължение, при получаване на молба за предоставяне на закрила, компетентните органи да изискват писмено становище на ДА „НС“, което се взема предвид при произнасяне в производството по общия ред.

В обжалваното решение изрично е възприето, че преценката дали кандидатът за международна закрила представлява заплаха за националната сигурност, е изключително в правомощията на ДАНС и че тяхното становище по чл.58, ал.10 от ЗУБ е задължително и обвързващо административния орган.

В цитираното решение СЕС се посочва, че „... единствено решаващият орган, под съдебен контрол, е този, който трябва да направи преценка на всички релевантни факти и обстоятелства, включително свързаните с прилагането на членове 14 и 17 от

Директива 2011/95, след извършването на която да приеме решение.“ Развиват се и подробни мотиви в насока, че процедурата за разглеждане на молбите за международна закрила трябва да се проведе от решаващия орган, който следва да отчете във всеки отделен случай конкретните факти, които са му известни, с цел да определи дали съществуват сериозни основания да се счита, че положението на заинтересованото лице попада в хипотезата на евентуална заплаха за националната сигурност, както и че този орган не може надлежно просто да приведе в действие решение, прието от друг орган, което е задължително за него по силата на националната правна уредба, и само на това основание да откаже да предостави субсидиарна закрила. СЕС приема, че „Напротив, решаващият орган трябва да разполага с цялата релевантна информация и с оглед на тази информация самостоятелно да прецени фактите и обстоятелствата, за да определи съдържанието на решението си, както и да го мотивира в пълна степен.“

В горния смисъл е и актуалната практика на Върховен административен съд на Република България, Решение №8181 от 03.07.2024 г. по адм. д. №3161/2024 г., III о.; Решение №10612 от 08.10.2024 г. по адм. д. №5727/2023г. III о.; Решение №13108 от 04.12.2024 г. по адм. д. №6017/2024 г., III о.; Решение №13471 от 11.12.2024г. по адм. д. №5322/2024 г., III о. и др..

По изложените по - горе съображения, и предвид задължителното тълкуване за недопустимост на национална правна уредба, съгласно която решаващият орган е длъжен да отказва да предостави субсидиарна закрила във всички случаи, когато органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, са констатирали с немотивирано становище, че дадено лице представлява заплаха за националната сигурност, като се основава на споменатото становище, считам, че обжалваното решение е немотивирано.

Тъй като към момента не знам какви са причините поради които ДА„НС“ счита, че представлявам заплаха за националната сигурност, конкретно становище ще изразя след като се запозная със същите.

По изложените съображения, оспореното решение се явява незаконосъобразно на основание чл. 146, т. 3 и 4 АПК.

Като не е обсъдил всички гореизложени факти и обстоятелства и не е съобразил връзката между конкретното ми местоживее с общата обстановка в Сирия, административният орган е произнесъл своето решение при липса на мотиви и при съществено нарушение на административно-производствените правила. В него е изложен преразказ на известни факти, но изведените въз основа на тях изводи са напълно формални. Считам, че това не може да се възприеме като надлежно мотивиране на издадения административен акт и е основание за отмяна на същия, което от своя страна като последица води и до незаконосъобразност на административния акт, който следва да бъде отменен.

ИСКАНЕ: С оглед гореизложеното уважаеми господин/жо административен съдия, Ви моля да отмените решение №3107/10.04.2025 г. на председател на ДАБ при МС със законните последици от това.

Особено искане: Моля на основание чл.4 от ГПК във връзка с чл.14 ал.2 от АПК за съдебното заседание да бъде назначен преводач от арабски език тъй като не владее български.

Приложение: препис от жалбата за ответната страна и пълномощно.

28.04.2025 г.

С уважение: